

**SENAT
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
X KADENCJA**

Warszawa, dnia 12 października 2020 r.

Druk nr 209 A

**SPRAWOZDANIE
KOMISJI ROLNICTWA I ROZWOJU WSI**

(wraz z wnioskami mniejszości komisji)

o uchwalonej przez Sejm w dniu 18 września 2020 r.

[ustawie o zmianie ustawy o ochronie zwierząt oraz niektórych innych ustaw](#)

Marszałek Senatu dnia 21 września 2020 r. skierował ustawę do komisji.

Po rozpatrzeniu ustawy na posiedzeniach w dniach 24 września oraz 9 i 12 października 2020 r.

- komisja wnosi:

Wysoki Senat uchwalić raczy załączony projekt uchwały.

Przewodniczący Komisji
Rolnictwa i Rozwoju Wsi
(-) Jerzy Chróścikowski

UCHWAŁA
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia

w sprawie ustawy o zmianie ustawy o ochronie zwierząt oraz niektórych innych ustaw

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 18 września 2020 r. ustawy o zmianie ustawy o ochronie zwierząt oraz niektórych innych ustaw, odrzuca tę ustawę.

WNIOSKI MNIejszości

1) w art. 1 w pkt 13 lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) po ust. 3 dodaje się ust. 3a–3c w brzmieniu:

„3a. Wymogu pozbawienia świadomości określonego w ust. 1 nie stosuje się w przypadku poddawania zwierząt ubojowi szczególnym sposobem przewidzianym przez obrządek religijny związku wyznaniowego o uregulowanej sytuacji prawnej działającego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, wyłącznie na potrzeby jego członków, zwanym dalej „ubojem bez ogłuszania”.

3b. Wymogu pozbawienia świadomości określonego w ust. 1 nie stosuje się w przypadku poddawania drobiu ubojowi szczególnym sposobem przewidzianym przez obrządek religijny związku wyznaniowego.

3c. W przypadku, o którym mowa w ust. 3a, nie zezwala się na stosowanie systemów krępujących bydło przez umieszczenie w odwrotnym położeniu lub w dowolnym innym nienaturalnym położeniu.”;”;

2) w art. 3:

a) przed pkt 1 dodaje się pkt ... w brzmieniu:

„...”) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. O zezwolenie na prowadzenie schroniska dla bezdomnych zwierząt może ubiegać się wyłącznie przedsiębiorca wpisany na listę, o której mowa w art. 7a.”;”;

b) w pkt 1, ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Gminne jednostki organizacyjne prowadzące na obszarze własnej gminy działalność, o której mowa w ust. 1 pkt 2 i 3, na zasadach określonych w ustawie nie mają obowiązku uzyskania zezwoleń, o których mowa w ust. 1, ale muszą spełniać warunki wymagane przy udzielaniu takich zezwoleń.”;

c) w pkt 2, ust. 5a otrzymuje brzmienie:

„5a. Gminne jednostki organizacyjne prowadzące na obszarze własnej gminy działalność, o której mowa w art. 11 ust. 1a ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o

ochronie zwierząt (Dz. U. z 2020 r. poz. 638 i ...), nie mają obowiązku uzyskania zezwolenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 4, ale muszą spełniać warunki wymagane przy udzielaniu takich zezwoleń oraz warunki, o których mowa w art. 11 ust. 5 i 7 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt.”,

d) dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) po art. 7 dodaje się art. 7a w brzmieniu:

„Art. 7a. 1. Minister właściwy do spraw administracji publicznej prowadzi listę przedsiębiorców, uprawnionych do prowadzenia schronisk dla bezdomnych zwierząt.

2. O wpis na listę, o której mowa w ust. 1, może ubiegać się przedsiębiorca, który łącznie spełnia następujące warunki:

- 1) posiada co najmniej dwuletnie doświadczenie w prowadzeniu działalności gospodarczej dotyczącej zwierząt;
- 2) daje gwarancję należytego wykonywania uprawnień mających na celu ochronę zwierząt;
- 3) zatrudnia wyłącznie osoby cieszące się nieposzlakowaną opinią, które nie były skazane prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo, którego przedmiotem było zwierzę, a także za umyślne przestępstwo popełnione z użyciem przemocy.

3. Minister właściwy do spraw administracji publicznej wydaje decyzję w przedmiocie wpisu przedsiębiorcy na listę, o której mowa w ust. 1, na jego wniosek.

4. Odmowa wpisu na listę, o której mowa w ust. 1, przedsiębiorcy, który nie spełnia warunków określonych w ust. 2, następuje w drodze decyzji.

5. Przedsiębiorca dołącza do wniosku dokumenty potwierdzające spełnianie warunków, o których mowa w ust. 2.

6. Minister właściwy do spraw administracji publicznej wydaje decyzję o wykreśleniu przedsiębiorcy z listy, o której mowa w ust. 1, w przypadku gdy przedsiębiorca ten przestał spełniać warunki, o których mowa w ust. 2.

7. Wykreślenie przedsiębiorcy z listy, o której mowa w ust. 1, następuje z dniem, w którym decyzja, o której mowa w ust. 6, stała się ostateczna.

8. Listę, o której mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw administracji publicznej udostępnia w Biuletynie Informacji Publicznej. Wraz z listą udostępnia

się informacje o przedsiębiorcach wykreślonych z listy i dacie oraz przyczynach ich wykreślenia.”.”;

3) w art. 5, § 1d otrzymuje brzmienie:

„§ 1d. W postępowaniu mandatowym, w sprawach o czyny określone w art. 37–37b, art. 37d i art. 37e ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt (Dz. U. z 2020 r. poz. 638 i ...) Inspekcja Weterynaryjna oraz Inspekcja Transportu Drogowego może nałożyć grzywnę w wysokości do 5000 zł.”;

4) w art. 9 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Tracą ważność zezwolenia na prowadzenie schroniska dla bezdomnych zwierząt, wydane przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy przedsiębiorcom, którzy nie uzyskali wpisu na listę, o której mowa w art. 7a ustawy zmienianej w art. 3, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.”;

5) w art. 11 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 oraz dodaje się ust. 2 i 3 w brzmieniu:

„2. Rekompensata, o której mowa w ust. 1 jest przyznawana na wniosek podmiotu objętego zakazem, o którym mowa w art. 12 ust. 4c ustawy zmienianej w art. 1.

3. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, organ lub podmiot właściwy do przyznania rekompensaty, o której mowa w ust. 1 oraz szczegółowe warunki i tryb przyznawania tej rekompensaty, mając na względzie rzeczywiste straty poniesione z tytułu zaprzestania chowu lub hodowli zwierząt futerkowych w celu pozyskania z nich futer.”;

6) w art. 13 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 oraz dodaje się ust. 2–4 w brzmieniu:

„2. Rolnikom prowadzącym w dniu wejścia w życie przepisu art. 34 ust. 3a ustawy zmienianej w art. 1 chów lub hodowlę zwierząt, które mogą być poddawane ubojowi dokonywanemu w szczególny sposób przewidziany przez obrządki religijne związków wyznaniowych, przysługuje rekompensata z budżetu państwa z tytułu ograniczenia lub

zaprzestania tej działalności w związku z wejściem w życie przepisu art. 34 ust. 3a ustawy zmienianej w art. 1.

3. Rekompensata, o której mowa w:

- 1) ust. 1, jest przyznawana na wniosek podmiotu, o którym mowa w ust. 1;
- 2) ust. 2, jest przyznawana na wniosek rolnika, o którym mowa w ust. 2.

4. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, organ lub podmiot właściwy do przyznania rekompensaty, o której mowa w ust. 1 i 2, szczegółowe warunki i tryb przyznawania tej rekompensaty, mając na względzie rzeczywiste straty poniesione z tytułu ograniczenia lub zaprzestania działalności przez podmioty, o których mowa w ust. 1 i 2, w związku z wejściem w życie przepisu art. 34 ust. 3a ustawy zmienianej w art. 1.”;

7) art. 17 otrzymuje brzmienie:

„Art. 17. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2021 r., z wyjątkiem przepisów:

- 1) art. 1 pkt 4, 6 i 8–11 oraz art. 9 ust. 2, które wchodzi w życie po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia;
- 2) art. 1 pkt 5, 7 i 13 oraz art. 11 i art. 13, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2022 r.”.